

ابن سینا دعا را برای رسیدن آدمی به کمال ضروری می‌داند

دانشیار گروه فلسفه دانشگاه تبریز اظهار کرد: از منظر ابن سینا کمال و سعادت آدمی تنها در اتصال به عقل فعالی و شبیه شدن به عقول مجرد محقق می‌شود و دعا برای رسیدن انسان به این کمال واجب است.

دانشیار گروه فلسفه دانشگاه تبریز اظهار کرد: از منظر ابن سینا کمال و سعادت آدمی تنها در اتصال به عقل فعالی و شبیه شدن به عقول مجرد محقق می‌شود و دعا برای رسیدن انسان به این کمال واجب است.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، مرتضی شجاری، دانشیار گروه فلسفه دانشگاه تبریز در دومین روز همایش «ابن سینا و فیلسوفان اسلامی» که امروز 27 مهرماه، در تالار تلاش برگزار می‌شود، به تبیین مسئله «دعا و نقش آن در کمال آدمی از دیدگاه ابن سینا» پرداخت و اظهار کرد: از منظر ابن سینا وصول به کمال تنها با اتصال به عقل فعال و استغراق در شهود عالم ملکوت میسر می‌شود و دعا راهی برای این اتصال است.

وی افزود: از دیدگاه بوعلی در واقع، ثمره دعا قرب آدمی به خداوند است و این قرب موجب می‌شود که نفس انسان به عقول مجرد شبیه شود. سعادت در آخرت چیزی جز تشابه نفس به عقول مجرد نیست و این تشابه با دعا و عبادت در دنیا حاصل می‌شود.

شجاری با بیان اینکه به باور ابن سینا سعادت حقیقی انسان در آخرت پدید می‌آید، تصریح کرد: ابن سینا معرفت و عبادت را داروی سعادت و جهل و معصیت را زهر آن می‌داند و از منظر او کمال انسان به وسیله علم و تزکیه او به وسیله دعا و عبادت حاصل می‌شود.

وی بیان کرد: از دیدگاه بوعلی همچنین دعا طریقی برای شناخت خداوند است، زیرا نفس ناطقه انسانی را شبیه عقول مجرد می‌کند و تا زمانی که نفس انسانی شبیه ملائکه نشود، معرفت حقیقی به خداوند امکان‌پذیر نخواهد بود.

استادیار گروه فلسفه دانشگاه تبریز با بیان اینکه ابن سینا عبادت را به دو بخش عبادت عقلی و عبادت شرعی تقسیم می‌کند، گفت: از منظر بوعلی عبادت عقلی بدین‌گونه با عبادت شرعی ارتباطی می‌یابد که عقل آدمی به تنزیه نفس حکم می‌کند، تنزیهی که به وسیله آن اخلاق و ملکاتی برای نفس حاصل شود و انسان به یاد اصل خود بیفتد.

وی خاطرنشان کرد: از منظر بوعلی اگر آدمی بداند که پیامبر از طرف خداست و شریعت او از طرف خدا بر انسان‌ها واجب شده است، همان اعمال عقلی را اگر با نیت امتثال امر خداوند انجام دهد، عبادت خواهد بود.

وی ادامه داد: ابن سینا از سوی دیگر عبادت را بر دو قسم عبادت غیر عارف و عبادت عارف تقسیم می‌کند؛ عبادت غیر عارف معامله کردن با خداست اما عبادت عارف چیزی است که همت و قوای نفسانی او را از تمایل و اشتغال به عالم جسمانی باز می‌دارد و به عالم عقلی می‌کشانند.

شجاری در پایان با بیان اینکه ابن سینا دعا را برای رسیدن آدمی به کمال واجب می‌داند، خاطرنشان کرد: سپر بودن در مقابل موانع کمال، تقرب به کمال، تشابه به عقول، افزایش درک معقولات، معرفت به خداوند و شهود عقلانی خداوند نقش‌های دعا از دیدگاه ابن سینا به شمار می‌رود.